Oświadczenie Zarządu o stanie księgowym

Grupy Kapitałowej SPIN Spółka Akcyjna
na dzień 1 stycznia 2007 roku

Zgodnie z art. 499 § 2 pkt. 4 Kodeksu Spółek Handlowych Zarząd SPIN SA w Katowicach („Spółka dominująca") oświadcza, że niniejsza informacja o stanie księgowym Grupy Kapitałowej SPIN SA („Grupy") została sporządzona dla celów połączenia na dzień 1 stycznia 2007 roku w oparciu o skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej SPIN SA, przy wykorzystaniu tych samych metod i w takim samym układzie jak ostatni skonsolidowany bilans roczny Grupy Kapitałowej SPIN SA.

Stosowane przez Grupę zasady rachunkowości i wyceny są zgodne z zasadami wynikającymi z Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej, Międzynarodowych Standardów Rachunkowości oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej. Grupa stosuje w sposób ciągły zawarte w tych standardach zasady zapewniające rzetelne i jasne przedstawienie sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki.

- Zasada ciągłości – polegająca na stosowaniu w sposób ciągły przyjętych zasad rachunkowości, między innymi jednakowego grupowania operacji gospodarczych, wyceny aktywów, w tym także dokonywania odpisów amortyzacyjnych, pasywów, ustalania wyniku finansowego i sporządzania sprawozdań finansowych; dla poszczególnych okresów obrachunkowych bilans otwarcia jest równy bilansowi zamknięcia poprzedniego okresu.
- Zasada kontynuacji – polegająca na przyjęciu założenia przy wycenie aktywów i pasywów oraz ustalaniu wyniku finansowego, że jednostka będzie kontynuowała w dającej się przewidzieć przyszłości działalność gospodarczą w nie zmniejszonym istotnie zakresie, chyba że jest to niezgodne ze stanem faktycznym lub prawnym.
- Zasada memoriału – polegająca na zaliczaniu do danego okresu wszystkich osiągniętych w nim przychodów oraz związanych z nimi kosztów, niezależnie od terminu ich zapłaty.
- Zasada ostrożnej wyceny – polegająca na ujmowaniu w wyniku, bez względu na jego wysokość, wszelkich zmniejszeń wartości użytkowej składników majątkowych, korekt spowodowanych trwałymi zmianami cen, ujmowanie wyłącznie niewątpliwych pozostałych przychodów operacyjnych i zysków nadzwyczajnych oraz wszystkich poniesionych pozostałych kosztów operacyjnych i strat nadzwyczajnych.

Wartości niematerialne i prawne

Nabyte odrębnie oraz w wyniku połączenia jednostek gospodarczych

Wartości niematerialne nabyte w ramach oddzielnej transakcji są aktywowane według ceny nabycia. Wartości niematerialne nabyte w ramach transakcji przejęcia jednostki gospodarczej są aktywowane według wartości godziwej na dzień przejęcia. Okres użytkowania wartości niematerialnych zostaje oceniony i uznany za ograniczony lub nieokreślony. Wartości niematerialne o ograniczonym okresie użytkowania amortyzuje się metodą liniową w oparciu o ich szacowany okres użytkowania, a koszty amortyzacji są ujmowane w rachunku zysków i strat zgodnie z miejscem ich powstawania. Okresy użytkowania stanowiące podstawę ustalenia stawek amortyzacji są poddawane corocznej weryfikacji, a w razie potrzeby korygowane począwszy od kolejnego roku obrotowego.

Z wyjątkiem prac rozwojowych, wartości niematerialne wytworzone przez jednostkę we własnym zakresie nie są ujmowane w aktywach, a nakłady poniesione na ich wytworzenie są ujmowane w ciężar rachunku zysków i strat za ten rok, w którym zostały poniesione.

Wartości niematerialne są corocznie poddawane weryfikacji pod kątem ewentualnej utraty wartości, w odniesieniu do poszczególnych aktywów lub na poziomie ośrodka wypracowującego środki pieniężne. Jeżeli istnieją przesłanki wskazujące na to, że mogła nastąpić utrata wartości, a wartość bilansowa przekracza szacowaną wartość możliwą do odzyskania (wyższa z następujących dwóch wartości – wartość godziwa pomniejszona o koszty zbycia lub wartości użytkowej), wartość tych aktywów obniżana jest do poziomu wartości odzyskiwalnej.

Koszty prac badawczych i rozwojowych

Koszty prac badawczych są ujmowane w rachunku zysków i strat w momencie poniesienia. Składnik wartości niematerialnych powstały w wyniku prac rozwojowych (lub realizacji etapu prac rozwojowych przedsięwzięcia prowadzonego we własnym zakresie) powinien być ujęty wtedy i tylko wtedy, gdy jednostka gospodarcza jest w stanie udowodnić:

- możliwość, z technicznego punktu widzenia, ukończenia składnika wartości niematerialnych tak, aby nadawał się do użytkowania lub sprzedaży,
- zamiar ukończenia składnika wartości niematerialnych oraz jego użytkowania lub sprzedaży,
- zdolność do użytkowania lub sprzedaży składnika wartości niematerialnych,

- sposób, w jaki składnik wartości niematerialnych będzie wytwarzał prawdopodobne przyszłe korzyści ekonomiczne. Między innymi jednostka gospodarcza powinna udowodnić istnienie rynku na produkty powstające dzięki składnikowi wartości niematerialnych na sam składnik, lub - jeśli składnik ma być użytkowany przez jednostkę - użyteczność składnika wartości niematerialnych,
- dostępność stosownych środków technicznych, finansowych i innych, które mają służyć ukończeniu prac rozwojowych oraz użytkowaniu lub sprzedaży składnika wartości niematerialnych,
- możliwość wiarygodnego ustalenia nakładów poniesionych w czasie prac rozwojowych, które można przyporządkować temu składnikowi wartości niematerialnych.

Koszty prac rozwojowych nie spełniające powyższych kryteriów obciążają rachunek zysków i strat.

Po ujęciu początkowym, koszty prac rozwojowych spełniające powyższe kryteria ujmowane są według ceny nabycia pomniejszonej o skumulowaną amortyzację i skumulowane odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości. Wszelkie nakłady przeniesione na kolejny okres są amortyzowane przez przewidywany okres uzyskiwania przychodów ze sprzedaży z danego przedsięwzięcia. Z reguły okres dokonywania odpisów kosztów prac rozwojowych nie przekracza 5 lat.

Koszty prac rozwojowych są poddawane ocenie pod kątem ewentualnej utraty wartości corocznie – jeśli składnik aktywów nie został jeszcze oddany do użytkowania, lub częściej – gdy w ciągu okresu sprawozdawczego pojawi się przesłanka utraty wartości wskazująca na to, że ich wartość bilansowa może nie być możliwa do odzyskania.

W odniesieniu do wartości niematerialnych podlegających odpisom umorzeniowym, stosowana jest liniowa metoda amortyzacji. Przyjęte stawki amortyzacji stosowane dla wartości niematerialnych wynoszą:

Typ	Stawka amortyzacyjna	Okres
Koszty prac rozwojowych	20 %	5 lat
Oprogramowanie komputerowe	50 %	2 lat
Inne	20-100 %	1-5 lat

Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe są wykazywane według ceny nabycia / kosztu wytworzenia i pomniejszonego o skumulowaną amortyzację oraz wszelkie odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości.

Środki trwałe w momencie ich nabycia zostają podzielone na części składowe będące pozycjami o istotnej wartości, do których można przyporządkować odrębny okres ekonomicznej użyteczności. Częścią składową są również koszty generalnych remontów.

Koszty poniesione po wprowadzeniu środka trwałego do użytkowania, jak koszty napraw, przeglądów, opłaty eksploatacyjne, wpływają na wynik finansowy okresu sprawozdawczego, w którym zostały poniesione. Jeżeli możliwe jest wykazanie, że koszty te spowodowały zwiększenie oczekiwanych przyszłych korzyści ekonomicznych z tytułu posiadania danego środka trwałego ponad korzyści przyjmowane pierwotnie, to w takim przypadku zwiększają one wartość początkową środka trwałego.

Amortyzacja jest naliczana metodą liniową przez szacowany okres użytkowania danego składnika aktywów, wynoszący:

Typ*	Stawka amortyzacyjna	Okres
Grunty (prawa wieczystego użytkowania)	1,16 %	86 lat
Budynki i budowle	2,5 %	40 lat
Maszyny i urządzenia techniczne	33,3 %	3 lata
Urządzenia biurowe	33,3 %	3 lata
Środki transportu	33,3 %	3 lata
Komputery PC oraz laptopy	25 %	4 lata
Komputery – serwery	20 %	5 lat
Komputery – mainframe	16,7%	6 lat
Inwestycje w obcych środkach trwałych	10 %	10 lat

* Środki trwałe niskocenne o wartości do 1 tys. PLN są amortyzowane jednorazowo w koszty wytworzenia sprzedanych produktów i usług

Poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacji jest rocznie weryfikowana, powodując odpowiednią korektę dokonywanych w następnych latach odpisów amortyzacyjnych.

Jeżeli zaistniały zdarzenia, bądź zaszły zmiany, które wskazują na to, że wartość bilansowa środków trwałych może nie być możliwa do odzyskania, dokonywany jest przegląd tych aktywów pod kątem ewentualnej utraty wartości. Gdy wartość bilansowa przekracza szacowaną wartość odzyskiwalną, wówczas wartość tych aktywów, bądź aktywów przypisanych do ośrodków wypracowujących środki pieniężne, jest obniżana do poziomu wartości odzyskiwalnej. Wartość odzyskiwalna maszyn i urządzeń odpowiada wyższej z następujących dwóch wartości:

wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży lub wartości użytkowej. Przy ustalaniu wartości użytkowej, szacowane przyszłe przepływy pieniężne są dyskontowane do wartości bieżącej przy zastosowaniu stopy dyskontowej odzwierciedlającej aktualne oceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ryzyka związanego z danym składnikiem aktywów. W przypadku składnika aktywów, który nie generuje wpływów pieniężnych w sposób znacząco samodzielny, wartość odzyskiwalna jest ustalana dla ośrodka wypracowującego środki pieniężne, do którego ten składnik należy. Odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości są ujmowane w rachunku zysków i strat w pozycji pozostałe koszty operacyjne. Dana pozycja rzeczowych aktywów trwałych może zostać usunięta z bilansu po dokonaniu jej zbycia lub w przypadku, gdy nie są spodziewane żadne ekonomiczne korzyści wynikające z dalszego użytkowania takiego składnika aktywów.
Zyski / straty ze zbycia środków trwałych określane są przez porównanie środków pozyskanych ze zbycia z bieżącą wartością księgową i ujmowane są w wyniku operacyjnym. Wszelkie zyski lub straty wynikające z usunięcia danego składnika aktywów z bilansu (obliczone jako różnica pomiędzy wpływami ze sprzedaży netto a wartością bilansową danej pozycji) są ujmowane w rachunku zysków i strat w okresie, w którym dokonano takiego wyksięgowania.

Inwestycje

Zasady konsolidacji

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe obejmuje sprawozdanie finansowe Spółki Dominującej SPIN SA oraz sprawozdania finansowe jej jednostek zależnych sporządzone na dzień konsolidacji. Jednostkami zależnymi są takie jednostki, w których Grupa posiada więcej niż połowę głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub w jakikolwiek inny sposób posiada zdolność kierowania polityką finansową i operacyjną tychże jednostek. Do oceny posiadania przez Grupę kontroli nad innymi jednostkami bierze się również pod uwagę istnienie i wpływ potencjalnych głosów, które mogą być wykonywane na walnych zgromadzeniach akcjonariuszy tychże jednostek.

Roczne sprawozdania finansowe oraz śródroczne dane finansowe jednostek zależnych sporządzane są za ten sam okres sprawozdawczy, co sprawozdanie Spółki Dominującej, przy wykorzystaniu spójnych zasad rachunkowości. Jeżeli zaistnieje taka konieczność, zasady rachunkowości jednostek zależnych modyfikuje się w celu zapewnienia ich zgodności z zasadami przyjętymi przez grupę. W celu uzgodnienia jakichkolwiek rozbieżnych zasad rachunkowości wprowadza się korekty.

Jednostki zależne podlegają konsolidacji w okresie od dnia objęcia nad nimi kontroli przez Grupę do dnia ustania tej kontroli. W przypadku utraty kontroli nad jednostką zależną, skonsolidowane sprawozdanie finansowe uwzględnia wyniki za tę część roku objętego sprawozdaniem, w którym to okresie Grupa posiadała taką kontrolę. Sprawowanie kontroli przez Spółkę dominującą ma miejsce wtedy, gdy posiada ona bezpośrednio lub pośrednio, poprzez swoje jednostki zależne, więcej niż połowę liczby głosów w danej spółce, chyba że możliwe jest do udowodnienia, że taka własność nie stanowi o sprawowaniu kontroli. Sprawowanie kontroli ma miejsce również wtedy, gdy Spółka ma możliwość wpływania na politykę finansową i operacyjną danej jednostki.

Nabycie jednostek zależnych rozliczane jest metodą nabycia. Cena nabycia obejmuje wartość godziwą oddanych aktywów, akcje wyemitowane lub zobowiązania zaciągnięte na dzień nabycia oraz koszty bezpośrednio związane z transakcją. Nadwyżka ceny nabycia nad wartością godziwą przejętych aktywów jednostki zależnej ujmowana jest jako wartość firmy. Wszystkie salda i transakcje pomiędzy jednostkami Grupy, w tym niezrealizowane zyski wynikające z transakcji w ramach Grupy, zostały w całości wyeliminowane podczas konsolidacji.

Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych

Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych są ujmowane metodą praw własności. Są to jednostki, na które Spółka dominująca bezpośrednio lub poprzez spółki zależne wywiera znaczący wpływ i które nie są ani jej jednostkami zależnymi, ani wspólnymi przedsięwzięciami. Sprawozdania finansowe jednostek stowarzyszonych są podstawą wyceny posiadanych przez Spółkę dominującą udziałów metodą praw własności. Rok obrotowy jednostek stowarzyszonych i Spółki dominującej jest jednakowy. Spółki stowarzyszone stosują zasady rachunkowości zawarte w Ustawie. Przed obliczeniem udziału w aktywach netto jednostek stowarzyszonych dokonuje się odpowiednich korekt w celu doprowadzenia danych finansowych tych jednostek do zgodności z MSSF stosowanymi przez Grupę.

Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych są wykazywane w bilansie według ceny nabycia powiększonej o późniejsze zmiany udziału Spółki dominującej w aktywach netto tych jednostek, pomniejszonej o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości. Rachunek zysków i strat odzwierciedla udział w wynikach działalności jednostek stowarzyszonych. W przypadku zmiany ujętej bezpośrednio w kapitale własnym jednostek stowarzyszonych, Spółka dominująca ujmuje swój udział w każdej zmianie i ujawnia go, jeśli jest to właściwe, w sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym.

Nieruchomości inwestycyjne

Początkowo nieruchomości inwestycyjne są ujmowane według ceny nabycia z uwzględnieniem kosztów transakcji. Po początkowym ujęciu nieruchomości inwestycyjne są wykazywane według wartości godziwej ustalonej w odniesieniu do wartości rynkowych przez niezależnego rzeczoznawcę. Zyski lub straty wynikające

ze zmian wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych są ujmowane w rachunku zysków i strat w tym okresie, w którym powstały.

Nieruchomości inwestycyjne są usuwane z bilansu w przypadku ich zbycia lub w przypadku stałego wycofania danej nieruchomości inwestycyjnej z użytkowania, gdy nie są spodziewane żadne przyszłe korzyści z jej sprzedaży. Wszelkie zyski lub straty wynikające z usunięcia nieruchomości inwestycyjnej z bilansu są ujmowane w rachunku zysków i strat w tym okresie, w którym dokonano takiego wyksięgowania.

Instrumenty finansowe

Instrumenty finansowe dzielone są na następujące kategorie:

- Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności,
- Instrumenty finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy,
- Pożyczki i należności oraz
- Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży
- Pozostałe zobowiązania finansowe

Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności są to inwestycje o określonych lub możliwych do określenia płatnościach oraz ustalonym terminie wymagalności, które Grupa zamierza i ma możliwość utrzymać w posiadaniu do tego czasu. Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności wyceniane są według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej. Instrumenty finansowe nabyte w celu generowania zysku dzięki krótkoterminowym wahaniom ceny są klasyfikowane jako instrumenty finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy. Instrumenty finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy są wyceniane w wartości godziwej uwzględniając ich wartość rynkową na dzień bilansowy. Zmiany tych instrumentów finansowych uwzględniane są w przychodach lub kosztach finansowych.

Pożyczki i należności ujmowane są według zamortyzowanego kosztu.

Wszystkie pozostałe aktywa finansowe są aktywami finansowymi dostępnymi do sprzedaży. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży są ujmowane według wartości godziwej, nie potrącając kosztów transakcji, uwzględniając ich wartość rynkową na dzień bilansowy. W przypadku braku notowań giełdowych na aktywnym rynku i braku możliwości wiarygodnego określenia ich wartości godziwej metodami alternatywnymi, aktywa finansowe dostępne do sprzedaży wyceniane są w cenie nabycia skorygowanej o odpis z tytułu utraty wartości.

Dodatnią i ujemną różnicę pomiędzy wartością godziwą a ceną nabycia, po pomniejszeniu o podatek odroczony, aktywów dostępnych do sprzedaży (jeśli istnieje cena rynkowa ustalona na aktywnym rynku regulowanym albo których wartość godziwa może być ustalona w inny wiarygodny sposób), odnosi się na kapitał rezerwowy z aktualizacji wyceny. Spadek wartości aktywów dostępnych do sprzedaży spowodowany utratą wartości odnosi się do rachunku zysków i strat jako koszt finansowy.

Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności kwalifikowane są jako aktywa długoterminowe, jeżeli ich zapadalność przekracza 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy zaliczane są do aktywów obrotowych, jeżeli Zarząd ma zamiar zrealizować je w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Nabycie i sprzedaż aktywów finansowych rozpoznawane są na dzień dokonania transakcji. W momencie początkowego ujęcia są one wyceniane po cenie nabycia, czyli w wartości godziwej, obejmującej koszty transakcji.

Zobowiązania finansowe nie będące instrumentami finansowymi wycenianymi w wartości godziwej przez wynik finansowy, są wyceniane według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej.

Instrument finansowy zostaje usunięty z bilansu, gdy Grupa traci kontrolę nad prawami umownymi składającymi się na dany instrument finansowy; zazwyczaj ma to miejsce w przypadku sprzedaży instrumentu lub gdy wszystkie przepływy środków pieniężnych przypisane danemu instrumentowi przechodzą na niezależną stronę trzecią

Po początkowym ujęciu aktywa finansowe sklasyfikowane jako „dostępne do sprzedaży" wyceniane są według wartości godziwej. Zyski lub straty z wyceny inwestycji dostępnych do sprzedaży są ujmowane jako odrębny składnik kapitału własnego do momentu sprzedaży, ściągnięcia albo zbycia inwestycji w inny sposób, lub do momentu stwierdzenia utraty wartości – kiedy to łączny zysk lub strata poprzednio ujęta w kapitale własnym zostają przeniesione do rachunku zysków i strat.

Aktywa finansowe inne niż instrumenty pochodne o stałych lub możliwych do określenia płatnościach i stałych terminach zapadalności są klasyfikowane jako utrzymywane do upływu terminu zapadalności, jeśli Spółka zdecydowanie zamierza i może je utrzymać do upływu tego terminu. Aktywa finansowe do utrzymania przez czas nieokreślony nie są włączane do utrzymywanych do upływu terminu zapadalności.

Długoterminowe aktywa finansowe, które mają być utrzymywane do upływu terminu zapadalności (np. obligacje), są wyceniane według zamortyzowanej ceny nabycia ustalonej metodą efektywnej stopy procentowej. Przy ustalaniu zamortyzowanej ceny nabycia uwzględnia się dyskonto lub premię uzyskaną przy nabyciu inwestycji i rozliczaną przez okres utrzymywania jej do upływu terminu zapadalności.

Wartość godziwa aktywów finansowych stanowiących przedmiot obrotu na aktywnych rynkach finansowych jest ustalana w odniesieniu do cen zakupu notowanych na giełdzie w chwili zamknięcia ostatniej sesji giełdowej przed dniem bilansowym.

Wartość godziwa aktywów finansowych, dla których nie ma notowanej ceny rynkowej, jest ustalana w odniesieniu do aktualnej wartości rynkowej innego instrumentu posiadającego zasadniczo takie same cechy lub w oparciu o przewidywane przepływy pieniężne z tytułu składnika aktywów stanowiącego podstawę / przedmiot inwestycji.

Wszystkie standardowe transakcje zakupu i sprzedaży aktywów finansowych są ujmowane w dniu zawarcia transakcji, tj. w dniu, w którym Spółka zobowiązała się do nabycia danego składnika aktywów. Standardowe transakcje zakupu lub sprzedaży aktywów finansowych to transakcje zakupu lub sprzedaży, w których termin dostarczenia aktywów drugiej stronie jest zasadniczo ustalony przez przepisy bądź zwyczaje obowiązujące na danym rynku.

Pochodne instrumenty finansowe (derywaty)

Działalność Grupy narażona jest na różne rodzaje ryzyka finansowego – w tym na zmiany rynkowych cen instrumentów dłużnych i kapitałowych, wahania kursów walutowych oraz stóp procentowych. Ogólny program zarządzania ryzykiem przez Grupę koncentruje się na nieprzewidywalności rynków finansowych i stara się minimalizować ich potencjalne negatywne wpływy na wyniki finansowe Grupy. W określonym zakresie Grupa wykorzystuje pochodne instrumenty finansowe, takie jak kontrakty terminowe na waluty obce, w celu minimalizowania ryzyka finansowego.

Pochodne instrumenty finansowe są ujmowane pierwotnie w księgach według ceny nabycia, a następnie wyceniane są według wartości godziwej. Zmiany wartości godziwej pochodnych instrumentów finansowych ujmowane są natychmiast w rachunku zysków i strat, jako że Grupa nie wykorzystuje instrumentów, które kwalifikowałyby się jako rachunkowość zabezpieczeń zgodnie z MSR 39. Instrumenty pochodne prezentowane są w bilansie jako aktywa lub zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu.

Większość pochodnych instrumentów finansowych utrzymywanych przez Grupę stanowią terminowe kontrakty walutowe wbudowane w kontrakty sprzedażowe i zakupowe. Grupa wykorzystuje również sporadycznie terminowe kontrakty na waluty oraz opcje walutowe w celu ochrony przed ryzykiem walutowym, a także nabywa lub sprzedaje opcje na papiery wartościowe.

Wartość godziwa instrumentów pochodnych, którymi obrót odbywa się na rynkach regulowanych oraz papierów wartościowych dostępnych do sprzedaży ustalana jest na podstawie notowanych cen rynkowych na dzień bilansowy.

Do oszacowania wartości godziwej instrumentów pochodnych, którymi nie obraca się na rynkach regulowanych oraz pozostałych instrumentów finansowych, Grupa stosuje różne metody i założenia, które bazują na warunkach rynkowych występujących na każdy moment bilansowy.

Zazwyczaj stosowane są notowania rynkowe lub notowania dealerów dla określonych lub podobnych instrumentów. Inne techniki, jak na przykład modele wyceny opcji lub zdyskontowana wartość przyszłych oszacowanych przepływów pieniężnych, wykorzystywane są do ustalenia wartości godziwej pozostałych instrumentów.

Przyjmuje się, że wartości nominalne aktywów i zobowiązań finansowych o terminie wymagalności krótszym niż jeden rok, odwzorowują ich wartości godziwe, co oznacza, że nie wymagają dyskontowania.

Dla celów ujęcia w sprawozdaniu finansowym wartość godziwa zobowiązań finansowych oszacowywana jest przez dyskontowanie przyszłych umownych przepływów pieniężnych bieżącą stopą procentową, stosowaną w spółkach sektora IT dla podobnych instrumentów finansowych.

Instrumenty finansowe nabyte na rynku regulowanym wprowadzane są do ksiąg rachunkowych w cenie nabycia.

Wbudowane pochodne instrumenty finansowe wyodrębnia się z umów zasadniczych i wykazuje w księgach jak pochodne instrumenty finansowe, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- ekonomiczny charakter wbudowanego instrumentu oraz ryzyka z nim związane nie są ściśle powiązane z charakterem umowy zasadniczej i ryzykami z niej wynikającymi,
- odrębny instrument, którego charakterystyka odpowiada cechom wbudowanego instrumentu pochodnego, spełniałby definicję pochodnego instrumentu finansowego,
- hybrydowy (połączony) instrument finansowy nie jest wyceniany w wartości godziwej, której zmiany odnoszone są do przychodów lub kosztów okresu sprawozdawczego.

Wbudowane instrumenty pochodne wykazuje się w księgach podobnie do innych pochodnych instrumentów finansowych, które nie są zaliczane do instrumentów zabezpieczających.

Wartość godziwa walutowych kontraktów terminowych jest ustalana w odniesieniu do bieżących kursów terminowych (forward) występujących przy kontraktach o podobnym terminie zapadalności. Wartość godziwa kontraktów na zamianę stóp procentowych jest ustalana w odniesieniu do wartości rynkowej podobnych instrumentów.

Usunięcie z bilansu instrumentów finansowych

Instrument finansowy zostaje usunięty z bilansu, gdy Grupa traci kontrolę nad prawami umownymi składającymi się na dany instrument finansowy; zazwyczaj ma to miejsce w przypadku sprzedaży instrumentu lub, gdy wszystkie przepływy środków pieniężnych przypisane danemu instrumentowi przechodzą na niezależną stronę trzecią.

Odzyskiwalna wartość aktywów długoterminowych

Na każdy dzień bilansowy Grupa dokonuje oceny aktywów pod względem istnienia przesłanek wskazujących na utratę ich wartości. W przypadku istnienia takiej przesłanki, Grupa dokonuje oszacowania wartości odzyskiwalnej. W przypadku, gdy wartość bilansowa danego składnika aktywów przewyższa jego wartość odzyskiwaną, uznaje się utratę jego wartości i dokonuje odpisu aktualizującego jego wartość do poziomu wartości odzyskiwalnej. Wartość możliwa do odzyskania jest jedną z dwóch następujących wartości w zależności od tego, która z nich jest wyższa: wartością godziwą danego składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne, pomniejszoną o koszty zbycia, lub wartością użytkową ustalaną dla poszczególnych składników aktywów, w przypadku, gdy dany składnik aktywów generuje przepływy środków pieniężnych znacząco niezależne od tych generowanych przez inne aktywa lub grupy aktywów.

Zapasy

Zapasy są wyceniane według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia / kosztu wytworzenia i możliwej do uzyskania wartości netto.

Wartością netto możliwą do uzyskania jest szacowana cena sprzedaży dokonywana w toku zwykłej działalności gospodarczej, pomniejszona o koszty wykończenia i szacowane koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku.

Grupa do wyceny rozchodów zapasów korzysta z metody „pierwsze przyszło – pierwsze wyszło" („FIFO").

Odpisy z tytułu aktualizacji wartości zapasów ujmowane są w kosztach podstawowej działalności operacyjnej.

Należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe należności

Należności z tytułu dostaw i usług są ujmowane i wykazywane według kwot pierwotnie zafakturowanych, z uwzględnieniem odpisów na wątpliwe należności. Odpisy na należności wątpliwe oszacowywana jest wtedy, gdy ściągnięcie pełnej kwoty należności, zgodnie z pierwotnymi warunkami, przestało być prawdopodobne. Wielkość odpisu stanowi różnicę między wartością księgową a wartością możliwą do odzyskania, która stanowi bieżącą wartość spodziewanych przepływów pieniężnych, zdyskontowaną przy użyciu stopy procentowej właściwej dla podobnych pożyczkobiorców. Należności nieściągalne są odpisywane w straty w momencie stwierdzenia ich nieściągalności. Termin zapadalności należności wynosi zazwyczaj od 7 do 45 dni.

Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych, środki pieniężne zastrzeżone

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty wykazane w bilansie obejmują środki pieniężne w banku i w kasie, lokaty krótkoterminowe o pierwotnym okresie zapadalności nie przekraczającym trzech miesięcy oraz inne instrumenty o wysokim stopniu płynności.

Saldo środków pieniężnych i ich ekwiwalentów wykazane w rachunku przepływów pieniężnych składa się z określonych powyżej środków pieniężnych i ich ekwiwalentów. Dla potrzeb rachunku przepływów pieniężnych Spółka przyjęła zasadę nie ujmowania w saldzie środków pieniężnych ich ekwiwalentów kredytów w rachunkach bieżących.

Rozliczenia międzyokresowe

Grupa dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów, jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych. Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

Kapitał zakładowy

Kapitał zakładowy jest ujmowany w wysokości określonej w umowie i wpisanej w rejestrze sądowym.

Oprocentowane kredyty bankowe i pożyczki

W momencie początkowego ujęcia, wszystkie kredyty bankowe i pożyczki są ujmowane według ceny nabycia odpowiadającej wartości godziwej otrzymanych środków pieniężnych, pomniejszonej o koszty związane z uzyskaniem kredytu lub pożyczki. Po początkowym ujęciu oprocentowane kredyty i pożyczki są następnie wyceniane według zamortyzowanej ceny nabycia, przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej. Przy ustalaniu zamortyzowanej ceny nabycia uwzględnia się koszty związane z uzyskaniem kredytu lub pożyczki oraz dyskonta lub premie uzyskane przy rozliczeniu zobowiązania.

Różnica między środkami otrzymanymi (pomniejszonymi o koszty związane z uzyskaniem kredytu lub pożyczki) a wartością do spłaty ujmowana jest w rachunku zysków i strat przez okres trwania kredytu lub pożyczki. Zyski i straty są ujmowane w rachunku zysków i strat z chwilą usunięcia zobowiązania z bilansu a także w wyniku naliczania odpisu. Wszelkie koszty obsługi kredytów i pożyczek ujmowane są w rachunkach zysków i strat okresów, których dotyczą.

Rezerwy

Rezerwy tworzone są wówczas, gdy na Grupie ciąży istniejący obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych, i gdy prawdopodobne jest, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków uosabiających korzyści ekonomiczne, oraz można dokonać wiarygodnego oszacowania kwoty tego zobowiązania. Jeżeli Grupa spodziewa się, że koszty objęte rezerwą zostaną zwrócone, na przykład na mocy umowy ubezpieczenia, wówczas zwrot ten jest ujmowany jako odrębny składnik aktywów, ale tylko wtedy, gdy jest rzeczą prawie pewną, że zwrot ten rzeczywiście nastąpi, koszty dotyczące danej rezerwy są wykazane w rachunku zysków i strat pomniejszone o wszelkie zwroty. Grupa rozpoznaje rezerwy na umowy rodzące obciążenia, jeżeli nieuniknione koszty wypełnienia obowiązków przewyższają oczekiwane korzyści, które – według przewidywań – będą uzyskane na ich mocy. W przypadku, gdy wpływ wartości pieniądza w czasie jest istotny, wielkość rezerwy jest ustalana poprzez zdyskontowanie prognozowanych przyszłych przepływów pieniężnych do ich wartości bieżącej, przy zastosowaniu stopy dyskontowej brutto odzwierciedlającej aktualne oceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ewentualnego ryzyka związanego z danym zobowiązaniem. Jeżeli zastosowana została metoda polegająca na dyskontowaniu, zwiększenie rezerwy w związku z upływem czasu jest ujmowane jako koszty finansowe.

Świadczenia emerytalne i inne świadczenia po okresie zatrudnienia

Spółka tworzy rezerwę na wartość bieżącą zobowiązania z tytułu przyszłych wypłat odpraw emerytalnych. Zgodnie z zakładowymi systemami wynagradzania, pracownicy mają prawo do jednorazowych wypłat z tytułu odpraw emerytalnych w momencie przechodzenia na emeryturę. Wielkość wypłat zależy od stażu pracy oraz przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Koszty, z tytułu odpraw emerytalnych są uznawane na bazie memoriałowej w oparciu o szacowane wartości.

Zobowiązania z tytułu podatku dochodowego

Pozycja obejmuje zobowiązanie budżetowe z tytułu naliczenia bieżącego podatku dochodowego za dany okres sprawozdawczy.

Inne zobowiązania budżetowe

Pozycja obejmuje między innymi takie zobowiązania jak zobowiązania z tytułu innych podatków niż podatek dochodowy od osób prawnych, funduszu PFRON, Funduszu Ochrony Środowiska lub z tytułu opłat za wieczyste użytkowanie gruntów.

Rezerwa na niewykorzystane urlopy

Grupa tworzy rezerwę na niewykorzystane urlopy, które dotyczą okresów poprzedzających datę bilansową, a będą wykorzystane w przyszłości. Wielkość rezerwy zależy od przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia oraz liczby niewykorzystanych, a przysługujących pracownikowi dni urlopu na datę bilansową. Grupa uznaje koszty z tytułu niewykorzystanych urlopów na bazie memoriałowej w oparciu o szacowane wartości i ujmuje je w rachunku zysków i strat w pozycji koszty wytworzenia sprzedanych produktów lub koszty ogólnego zarządu. Rezerwa na niewykorzystane urlopy wykazywana jest w bilansie w rozliczeniach międzyokresowych kosztów.

SKONSOLIDOWANY BILANS GRUPY KAPITAŁOWEJ SPIN SA

stan na dzień 1 stycznia 2007 roku

(tys. PLN)

AKTYWA	**100 082**
Aktywa trwałe	15 061
Rzeczowe aktywa trwałe	1 140
Nieruchomości inwestycyjne	19 923
Wartości niematerialne	55 020
Wartość firmy z konsolidacji	160
Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych wyceniane metodą praw własności	3 031
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	1 444
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży	29
Inne inwestycje długoterminowe	524
Należności długoterminowe	3 750
Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe	
Aktywa obrotowe (krótkoterminowe)	**171 719**
Zapasy	15 886
Rozliczenia międzyokresowe	6 352
Należności z tytułu dostaw i usług	97 312
Należności z wyceny bilansowej długoterminowych kontraktów IT	16 291
Inne należności	26 975
Inne aktywa finansowe	1 007
Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych	7 896
SUMA AKTYWÓW	**271 801**

SKONSOLIDOWANY BILANS GRUPY KAPITAŁOWEJ SPIN SA

stan na dzień 1 stycznia 2007 roku

tys. PLN

PASYWA	**125 084**
Kapitał własny przypadający akcjonariuszom jednostki dominującej	55 291
Kapitał podstawowy	10 708
Nadwyżka wartości emisyjnej nad nominalną	59 085
Zyski zatrzymane	11 385
Kapitał mniejszości	**136 469**
Kapitał własny ogółem	**4 896**
Zobowiązania długoterminowe	18
Oprocentowane kredyty bankowe i pożyczki	131
Rezerwy	—
Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	273
Zobowiązania długoterminowe	74
Rozliczenia międzyokresowe kosztów	4 400
Rozliczenia międzyokresowe przychodów	**130 436**
Zobowiązania krótkoterminowe	2 214
Oprocentowane kredyty bankowe i pożyczki	10 000
Zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych	68 054
Zobowiązania z tytułu dostaw i usług	3 586
Zobowiązania z tytułu podatku dochodowego	8 951
Inne zobowiązania budżetowe	—
Zobowiązania z tytułu dywidendy	190
Zobowiązania finansowe	15 138
Pozostałe zobowiązania	920
Rezerwy	3 913
Rozliczenia międzyokresowe kosztów	17 470
Rozliczenia międzyokresowe przychodów	**135 332**
SUMA ZOBOWIĄZAŃ	**271 801**
SUMA PASYWÓW	

Zarząd SPIN SA:

Prezes Zarządu Michał Górski

Wiceprezes Zarządu Jerzy Gałuszka